

Biroul permanent al Senatului
Bp 620 / 14.12.2006

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și
completarea Legii nr.678/2001 privind prevenirea
și combaterea traficului de persoane**

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B620 din 08.11.2006,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri :

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr.678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, în sensul modificării conținutului unor infracțiuni și al corelării cu dispozițiile Codului de procedură penală a normelor privind autorizarea accesului și supravegherii unor sisteme de telecomunicații sau informatice de către organul de urmărire penală, precum și al actualizării, în textul legii, a denumirilor instituțiilor cu atribuții în domeniu.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, ca și legea supusă modificării și completării, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. La **partea introductivă a articolului unic**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, este necesară reformularea textului, astfel:

„**Articol unic.** - Legea nr.678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.783 din 11 decembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:”.

3. Semnalăm că, la **pct.1** al articolului unic, în textul propus pentru **art.4** din lege, este necesară și înlocuirea denumirilor „Ministrul Muncii și Solidarității Sociale”, „Ministerul Sănătății” și „Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție” cu „Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei”, „Ministerul Sănătății Publice”, respectiv „Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului”.

În acest context, semnalăm că, pentru asigurarea actualizării tuturor denumirilor instituțiilor la care se face referire în Legea nr.678/2001 este necesară și modificarea **art.6** și a **art.34 alin.(1)**, astfel ca textele să aibă în vedere „Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei” și, respectiv „ministrul administrației și internelor”.

4. La **pct.2** al articolului unic, cu referire la **art.5 alin.(2)** din lege, trimiterea la dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr.194/2002 trebuie făcută sub forma „în baza Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.194/2002 privind regimul străinilor în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.357/2003, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.201 din 8 martie 2004, cu modificările și completările ulterioare”.

Totodată, la **pct.19** al articolului unic, referitor la modificarea **art.41**, trimiterea la același act normativ trebuie realizată astfel: „...din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.

5. La **pct.3** al articolului unic, în cuprinsul părții dispozitive, abrevierea „Art.” trebuie înlocuită cu „Articolul”. Observația este valabilă și pentru **pct.11, 14, 16-22** ale articolului unic.

6. La **pct.4** al articolului unic, întrucât **art.9** din Legea nr.678/2001 este alcătuit doar din două alineate, norma trebuie să aibă în vedere modificarea **art.9**, și nu a **alin.(1) și (2)** ale **art.9**, astfel:

„4. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

7. La **pct.6** al articolului unic, referitor la modificarea **art.12 alin.(1)** din lege, apreciem că înlocuirea noțiunii de „recrutare” cu noțiunea de „racolare” nu se justifică, întrucât actuala definiție a infracțiunii de trafic de persoane este în acord cu definiția cuprinsă în actele internaționale în domeniu. Astfel, termenul de „recrutare” este utilizat atât în Protocolul privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special al femeilor și copiilor, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, ratificată de România prin Legea nr.565/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 813 din 8 noiembrie 2002,

cât și în Decizia-Cadru nr.629/2002 privind combaterea traficului de ființe umane în Uniunea Europeană, care face parte din acquis-ul Uniunii Europene în domeniu.

Observația este valabilă și pentru modificarea propusă pentru **art.13 alin.(1)** din lege la **pct.9** al articolului unic.

În ceea ce privește modificarea conținutului infracțiunii de trafic de persoane din cuprinsul **art.12 alin.(1)** în sensul eliminării cerinței esențiale privind săvârșirea infracțiunii prin vreuna dintre modalitățile prevăzute în prezent de lege - amenințare, violență sau alte forme de constrângere, răpire, fraudă ori înșelăciune, abuz de autoritate sau profitarea de imposibilitatea acelei persoane de a se apăra sau de a-și exprima voința, ori oferirea, darea, acceptarea sau primirea de bani ori de alte foloase pentru obținerea consimțământului persoanei care are autoritate asupra altei persoane - semnalăm că, potrivit actelor internaționale în domeniu, aceste modalități sunt **de esența traficului de persoane** adulte. Numai în cazul traficului de minori (art.13 alin.(1) din lege) nu este prevăzută o astfel de cerință esențială, deoarece, în această situație, consimțământul minorilor nu poate fi considerat drept valabil exprimat.

De altfel, în art.3 lit.b) din Protocolul privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special al femeilor și copiilor, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, se reglementează în mod expres lipsa de relevanță a consimțământului victimei **numai** pentru cazurile în care a fost folosită una dintre modalitățile de constrângere.

Propunem, de aceea, ca **pct.6** al articolului unic să aibă în vedere doar modificarea **alin.(1)** al **art.12** din lege, în sensul înlocuirii termenului de „cazare” cu cel de „găzduire”, păstrându-se în definiția infracțiunii enumerarea cerințelor esențiale prevăzute în textul în vigoare.

În ceea ce privește **pct.7** și **8** ale articolului unic, precizăm că formula folosită în partea dispozitivă nu se încadrează în exigențele de tehnică legislativă și nu se utilizează în situația intervenției legislative asupra unui element structural din actul normativ de bază. Pe de altă parte, întrucât normele din **alin.(2)** și **(3)** ale **art.12** nu sunt modificate prin propunerea legislativă, **pct.7** și **8** ale articolului unic trebuie eliminate.

8. La **pct.10** al articolului unic, apreciem că introducerea unui nou alineat la **art.16** din lege, prin care să se prevadă lipsa de efect asupra răspunderii penale a făptuitorului a consimțământului

persoanei care are autoritate asupra altei persoane nu este necesară și ar trebui eliminată.

Precizăm că din redactarea art.12 alin.(1) rezultă că fapta constituie infracțiune chiar și în condițiile în care persoana care are autoritate asupra altei persoane și-a dat consimțământul. De altfel, în dreptul penal se poate vorbi doar despre **consimțământul victimei** ca fiind o cauză justificativă care să aibă drept efect înlăturarea răspunderii penale a făptuitorului. În doctrină s-a subliniat că, de regulă, consimțământul trebuie să emane de la cel interesat (nu de la reprezentantul legal), dat fiind caracterul personal al drepturilor ocrotite de lege. Consimțământul reprezentantului legal este valabil numai dacă prin aceasta s-ar ajunge la un avantaj cert pentru incapabil și de care acesta nu este în măsură să își dea seama, situație care nu are aplicabilitate în cazul săvârșirii infracțiunii de trafic de persoane.

9. La **pct.12** al articolului unic, cu referire la modificarea propusă pentru **art.23 alin.(1)** din lege, apreciem că înlocuirea noțiunii de „date sau indicii temeinate” cu cea de „date certe” ar trebui reanalizată, pentru asigurarea corelării cu art.91¹ din Codul de procedură penală, normă care se aplică în mod corespunzător potrivit art.16 alin.(2) din lege, și în care este utilizată noțiunea de „date sau indicii temeinate”.

În plus, pentru același motiv, textul ar trebui să aibă în vedere „autorizarea motivată a **judcătorului**” și nu „autorizarea motivată a **instanței**”.

În ceea ce privește modificarea propusă pentru partea finală a **art.23 alin.(1)**, pentru un plus de rigoare în reglementare, apreciem că norma ar trebui să reglementeze obligația instituțiilor abilitate de lege **de a sprijini** supravegherea sistemelor de telecomunicații ori informatice, întrucât, din actuala redactare s-ar putea înțelege că aceste instituții efectuează supravegherea, și nu organul de urmărire penală. Or, potrivit art.91² din Codul de procedură penală, aplicat în mod corespunzător, supravegherea nu poate fi efectuată decât de către procuror sau de către organul de cercetare penală, dacă procurorul dispune aceasta.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1645 / 30.11.2006.